

XX. évfolyam. — 21. szám.

Megjelenik minden vasárnap.

Budapest, 1905. május 21.

Ok.

Fodrász: Nem tudom, báró úr, mi van ma a hajával? Nem akar megmaradni!
Báró: Égnek mered, úgy-e? Nem csoda, ma mutatkoztam be a jövődöbeli — anyósomnak!

Dilemma.

Firer úr (magában): Mind a három értem fizzánkul és mind a három formás . . . No, édes eszem, most tégy ki magadér! . . . Ha a szakácsnéhoz állok, a dada meg a szobalány bánja, ha pedig a dadához, vagy a szobalányhoz masirozok, akkor az — *gyomrom!*

Hideg tavasz.

Az ördög látott ily tavaszt:
 Előbb rügyet, bímbót fakaszt,
 S midőn felöltő, téli bunda
 Már rég a zálogházi sutba,
 Akkor mosolya oly hideg,
 Hogy fázik tőle kert, líget
 S a lélek reszket bennem is . . .
 A kis hamis
 Ezzel olyat kívánni indít,
 A mitől eddig féltem mindíg:
 Mert hogyha mostan itt, vagy ott
 Hitelezőre akadok,
 Mily furcsa: öröm jár vele,
 Hiszen — *melegem lesz bele!* . . .
Fidibusz.

Fájdalomdíj.

Báórnő: És mit kap ön esténkint?
Kisegítő inas: Öt koronát; ha azonban az estélyen énekelnek is, akkor — *hat koronát.*

A mi eselédeink.

A nagysága: Mondhatom, lelkem nincsenek valami jó bizonyítványai.
Szakácsné: Tudom, kezeit csókolom, de legalább — *sok van!*

Oroszlánbőr.

(Vége.)

Vígjáték 1 felvonásban. — Irta: Erdélyi Zoltán.

Jávorka (*rendíthetetlen nyugalommal*): Hát ne kezdjen bele! Tehát — várok!

Rideg: Köszönöm alássan! Lássá Jávorka úr én azért voltam olyan bátor ide bátorkodni, ámbátor... (*Homlokát törölve félre*): szép bátorság mondhatom! (*Elszántan*): Ejh hát kimondom: én a Piroska kisasszony kezét jöttem megkérni!

Jávorka (*mint akit megcsípnek, felugrik*): Mit! a lányom kezét?

Rideg (*Jávorkával együtt felugrik, ijedten*): Azt hiszem... igen... az ön leánya.

Jávorka (*hirtelen leül s gúnyosan kacag*): Hahaha; és ön az én lányom kezét kéri! Nem nevetséges ez?

Rideg (*megsértődve*): Már miért volna ez nevetséges?

Jávorka: Kolosszál!... Piramidli! (*Zavartan*): azaz piramidál!

Rideg: Én nem értem önt Jávorka úr!

Jávorka: Hát természetes, hogy nem ért! mikor értette meg egymást éjszaka és dél, tűz és víz, fény és árny?

Rideg (*ámulva*): Tessék?

Jávorka: Na igen! a köztünk tátongó ür, a rangkülömbőség, a társadalmi viszonyok érthetlenné teszik ön előtt magaviseletemet! De hát majd igyekezni fogok megértetni magamat önnel. Lássuk csak. Ön a lányom kezét kéri! És mire alapítja ön ezt a — hogy ne túlozzak — kissé szerénytelen kérését?

Rideg (*ábrándosan*): Arra a szívem mélyén fakadt lángoló szerelemre...

Jávorka (*közbevág*): Ne szavaljon kérem! Tehát ön szereti a lányomat?

Rideg (*ábrándosan*): Óh! Jávorka úr! ha azt csak olyan egyszerűen lehetne megmondani!

Jávorka (*parancsolólag*): Mondtam már, hogy ne szavaljon! Nincs most holdvilágos éjszaka!... Ön tehát szereti a lányomat! (*Rideg egy ellágyuló mozdulatára*): Már megint kezdi?! (*kis szünet után*): De hát elégséges alap-e az ön egyoldalú érzelve arra, hogy tekintetét olyan magasha vesse? S gondolja-e hogy az ön forró érzelve képes lerontani azt a kínai falat, melyet közénk a társadalom, a világ, a tradíció emelt? Betölti-e az ön indulata azt a tátongó ürt, mely minket idefönn s önt odalenn elválaszt?

Rideg (*egyre fokozódó bámulattal*): De... Jávorka úr... én igazán nem értem önt!...

Jávorka (*jóakarón*): Elhiszem ifjú barátom, De lássa mindezt meg kellett mondanom önnek! S aztán biztos ön abban, hogy a lányom hajlandó elfogadni az ön érzelmi áldozatát?

Rideg (*elpirul*): Azt hiszem... remélem... ha nem csalódom... óh! Piroska kisasszony mindenestre rokonszenvez velem!

Jávorka (*erélyesen*): És ha úgy volna is, én mint a család feje, a majorátus... azaz majorescő nem engedhetem meg, hogy a eányom messallianczot kössön! Érti? Soha!

Rideg: De hát miért volna ez izé... meszalliancz?

Jávorka (*végignézi*): Na hallja! (*Egy széken lovagolva, hűdélis hangon*): Hát mondja csak barátom: vannak magának ősei?

Rideg: Hogyne volnának! Azaz, hogy csak voltak! Az apám segédtelekkönyvvezető volt, a nagyapám üveges, a szépapám urasági hajdú és így tovább... Mindegyik volt valami és mindegyiket Ridegnek hívták!

Jávorka (*görcsösen nevet*): Hahaha! Na hiszen szép ősök, gyönyörű ősök! Üveges meg urasági hajdú! Hát ezek ősök? Hahaha!

Rideg (*sértődötten*): Kérem, kérem, kérem!... Hát milyennek kell az ősöknek lenniök?

Jávorka (*tanító hangon*): Hát ifju barátom, őse először is csak a nemes embernek van! Az ősek szintén nemesnek kell lennie. Igen előnyös, ha báró, vagy gróf is előfordul az ősök közt, ha másképp nem, hát anyai ágon. Lehet köztük egy-két kamarás is! És az is jellegzetes körülmény, hogy minél távolabbi ő, annál gazdagabb és előkelőbb s minél közelebbi annál hitványabb és szegényebb. Az utolsó ivadék rendszerint koldus szokott lenni! Na most már érti?

Rideg: Értem, értem, de hát... (*Féltéken*): Ha szabad kérdeznem Jávorka úr is ilyen utolsó ivadék?...

Jávorka (*rezignáltan*): Fájdalom!... De ez a kettőnk dolgán mit sem változtat. A nemesség éppúgy kötelezi az utolsó ivadékot, mint a legelső őst!

Rideg (*félre, megkönnyebbülten*): Most látom már, hogy az egész csak tréfa! (*Fenn*): Óh ellenkezőleg a mi dolgunk most kezd csak rendbe jönni, (*bizalmasan*) megvallom önnek Jávorka úr, hogy én is nemes vagyok, igen régi nemesi család ivadéka, tetszik tudni olyan utolsó, mint ön!...

Jávorka (*bizalmatlanul*): Mit mond? És mivel tudja bizonyítani nemességét?

Rideg (*szemtelenül*): Igen egyszerű!... Az én nevem ugyebár Rideg? Az előkelő nemesek pedig szintén kimértek, ridegek szoktak lenni, ergo: a Ridegek mind előkelő nemesek!

Jávorka (*főlordít mint egy megsebzett oroszlán*): Hah! nyomorult! Még gúnyolódni merészelsz!?

Rideg (*ijedten hátrál*).

VIII. JELENET.

Előbbiek. Jávorkáné és Piroska.

(*Jávorkáné és Piroska bejönnek. Ebben a pillanatban Jávorka és Rideg az asztal két végénél állanak s farkasszemet néznek. Piroska az asztal harmadik oldalára szalad kettőjük közé, Jávorkáné pedig az előtérben kissé oldalt áll meg.*)

Jávorkáné: Mi történt itt? (*Meglátja a ruhát*): Tóbi micsoda maskarában vagy te?

Rideg (*elereszti az asztalt, hajlongva*): Kezeit csókolom!

Jávorkáné (*rá se néz, Jávorkához közeledve*): Micsoda maskara ez Tóbiás?

Rideg (*elsomfordál s Piroskával beszélget halkán a háttérben. Piroska aggodó figyelemmel hallgatja, s közbe-közbe a fejét csóválja*).

Jávorka (*elereszti az asztalt, kiegyenesedve előre jön, méltósággal*): Ne rikolts Málesi! Kifejezéseidet pedig válogasd meg! Ez a maskara nem maskara, hanem ruha! Finom ruha, előkelő ruha, az egyetlen ruha, amely engem megillet. Vagy nem te prédikáltad mindig, hogy ruha teszi az embert? Nos ez a ruha engem urrá tett! Érted: urrá? Olyan urrá, amilyen még a te műköszörűs familiádban sem volt sohasem!

Jávorkáné (*összezsapja a kezét*): Tóbiás, te beteg vagy!

Jávorka (*idegesen*): Elég! Nem tűröm sértő megjegyzéseidet! Ez a ruha tiszteletet követel, s amíg rajtam van, tiszteletet követelek én is.

Jávorkáné (*csipőre tett kezekkel*): Na hát akkor le is vetkőztetlek mindjárt! Micsoda! hogy én tiszteljem ezt a maskarát? és

tiszteljelek téged? Hát farsang van most, hogy bolondot járatsz velünk? Rögtön mondd meg, hogy hol vetted ezt a ruhát, s hogy hol vetted rá a pénzt?

Jávorka (*rendületlen nyugalommal*): Figyelmeztetem asszonyom, hogy amit ön tesz, az cseppet sem előkelő!

Jávorkáné (*dul-ful*): mi lelt téged? (*Rideghez*): Rideg úr! mit csinált az urammal? Mi a baja az uramnak?

Rideg (*és Piroska előbbre jönnek*): Óh esőkolom kezeit Nagysád! én? Jávorka úrral? Én nem csináltam — könyörgöm — semmit! Beszélgettünk — kérem — az igaz hogy Jávorka úr igen furcsán beszélgetett, s a végén aztán annyira neki melegedett, hogy — kezét esőkolom — ha jól tudom — ki akart dobni.

Piroska (*síró hangon*): Apuskám!

Jávorka (*páthosszal*): El szemem elől te háládatlan gyermek!

Jávorkáné: Megpukkadok!

IX. JELENET.

Előbbiek — Cseresnye.

Cseresnye (*lassan jön s már az ajtóban elkezd a sopánkodást*): Jaj! micsoda véletlen! micsoda error in adjecto! Jónapot kívánok Jávorkáné asszony. — Jaj micsoda ostoba véletlen... Szervusz Rideg!... Ilyen eset! Tóbiás! Tóbiás! Jaj!

Jávorkáné (*félre*): Hát ezt mi leli? (*Fönn*): Mi bántja lellem komám uram? Elmúlt már a bőjt, maga mégis jeremiádot énekel?

Jávorka (*nyugtalanul*): Ne bőgj Ivor, hanem beszélj! Mi a baj?

Cseresnye (*mint előbb*): Jaj! hol is kezdjem!... Tóbiás! készülj el a legrosszabra!

Jávorka (*íjedten kap a ruhájához*): Tán csak nem!... az árverés?...

Cseresnye (*kiveszi a zsebéből a tárczát*): Jaj dehogyan nem!... Az árverés az kitűnő volt, az hibátlan volt, licitatio primae qualitatis!... de a ruha... a ruhád...

Jávorkáné: Nyögje már ki, hogy mi van a ruhával?

Cseresnye: Jaj komámasszony, hát ennek a ruhának a tulajdonjogát a Tóbi ma szerezte az özvegy grófnénál árverésen. Én is azt hittem, ő is azt hitte, hogy ez a megboldogult gróf úré volt... tetszik tudni szabadrendelkezésü hagyaték...

Jávorka (*elsáppad, megtántorodik s egy székre rogy*): Jaj! végem van!

Piroska (*odaszalad hozzá*): Apuskám, az istenért! Mi lelte?

Jávorkáné (*megvetőleg*): Sohse félted! Rossz pénz, el nem vész! (*Cseresnyéhez*): Folytassa csak, folytassa!

Cseresnye: Még én hoztam haza s mondtam is neki, mikor fölvette, hogy akárcsak a megboldogult gróf urat látnám! (*Rideg a homlokára üt: áhá*)... és most mindennek vége van! A méltóságos asszony éppen most szalasztotta hozzám az inasát, hogy ehol van ni, (*a tárczából előveszi*): itt küld a 10 forint helyett 20-at, csak adja vissza Jávorka a ruhát, mert az véletlenül került az elárverezendő ruhák közé, mert az sohasem is volt a gróf úré... nem is Párisban készült... hanem az első komornyik kimenő ruhája volt s Szlivatsek csinálta... jaj...

Jávorka (*felszisszen, vonaglik a széken*): Jaaj!

Piroska (*egyszerre otthagyja*): Hát ezért bánt a Matyival olyan csunyán?

Rideg: Hát innen az előkelőség? az ősök!

Jávorkáné: Na Tóbi, hát maskara-e már? Követeled-e még a tiszteletet? Te oroszlánbőrbe bujt szamar, te!

Jávorka (*mint előbb*): Jaaj!

Cseresnye (*hozzámegy*): Na csak ne jajgass, hanem vedd le hamar ezt a ruhát, az inas vár rá odakünn... nesze a 20 forint!

Jávorkáné (*elkapja*): Se pénz se posztó — neki! — Matyi, itt van a 20 forint, rendelje meg a jegygyűrűket!

Rideg, Piroska (*együtt*): Óh mama! (*ölelés*.)

Jávorkáné: Egyet azonban kikötök: grófi árverésen sohse vegyen ruhát!

Jávorka (*elhalóan*): Jaaj!

(Függöny.)

Erzékeny.

Káromkodik az ánglius:

— Mit? Ez mekfán angol befsztek!?
Eszért szégyel magát minden becsületes ökör.

Pinczér: Nem tudtam, hogy uraságod olyan — *érzékeny*!

Modern.

Nagybácsi: Nos, a játékért, a mit hoztam, csak kapok egy puszit?

Jolánka (*megcsókolja*): Isztemem, nagybácsi, mennyile — *eltényeztetlet tédedet!*

Kölcsönös bosszú.

Asszony (*a férjéhez, egy fűzfapoétához*): Kérlek, Aladár, hát minden költeményedet el kell olvasnom?

Férj: Hogyne, hisz nekem minden főztedet — *meg kell ennem!*

Betörők között.

Betörő (*a másikhoz*): Elöttem akarsz heneogni a becsületességeddel? Hiszen még rovott multad sincs!

Az a hozomány.

— A Menyus báró első tekintetre belebolondult a Sashegyi Miczibe. Hogy lehet az?

— Ugy, hogy tán egy még elsőbb tekintetet vetett a helyi — *telekkönyvbe!*

Édes fiú.

A kis Károly (*súgva a vendéghez*): Te, báró, ne igyál annyit!

Báró: Miért?

Károly: Mert ha becsíptél, az Ernával el akarnak — *jegyezni!*

Idő előtt.

Apa: Palikám, már mondtam néked, akkor kell felhagyni az evéssel, mikor az legjobban esik.

Pali: Akkor kérek még tésztát, mert még — *nem esik a legjobban!*

— Madárijesztő. —

Píperkőcz úrfi pózt csinál
S egy ifjú lányhoz így rebeg:
„Oh, hadd kísérjem el haza,
Tündéri hölgy, engedje meg!

Csak egyedül van s jő az est,
Még bántanak önt a gazok,
De tőlem minden megriad
S így jó leszen, ha ott vagyok!”

„Oh köszönöm, — felel a lány, —
De úgy legjobb, ha elmarad,
Hisz embertől nem véd meg ön
S a — madarak nem bántanak!”
Árkosi Ödön.

— Óvatosság. —

*Laczi*ka: Igaz az, mamuskám, a mit beszélnek, hogy az új tanító szereti a fiúk haját tépni?

Mama: Igaz, fiacskám, csak hogy a tanító csupán a rossz gyermekek haját tépdési.

*Laczi*ka: Kérlek, mamuskám — nyirass meg engem!

— Az ok. —

— Az anyósom tegnap részt vett a női bicikliversenyen és megnyerte az első díjat.

— Olyan jól tud biciklizni?

— Dehogy. Hanem udvariasságból adtak neki néhány méter tételnyit, a mit azonban meg is tartott végig, mert senki — nem mert a közelé e jönni!

— Eredeti árak. —

Vendég: Ön azt hirdeti, hogy a hercegi borokat eredeti árak mellett méri és mégis háromszoros árakat számít!

Vendéglős: Hiszen épen az az — eredeti!

— Dob-utcza. —

— Mondja kérem, ez a Dob-utcza?

— Igen, igen, hát nem — érzi!

— Felismerte. —

Titkos drámairó: Hogyan, uraságod nem ismer? Hiszen a nevem gyakran olvasható az ujságokban!

— Lehet, de én nem olvasom a törvényt-széki rovatot!

— Ismétlő fegyver. —

*Izido*ka: Odje, phapám, ez edj ismétlő fegyver?

Goldstein (nagybirtokos): Dehogy ismétlő. Ürülökh ha — edjszher e'shőli mogát!

— Nagyzási hóbort. —

Isrol Simche (a feleségéhez egy népszínházi páholyban): Ne khérjünk edj látshú?

Si chené: Cshak nem akharsz khereszthől nézni edj látshüven, mit tholán mán o — kharzo on is hosználthák?

— Szemérem. —

Czil ke (öltözködés közben): Jaj, mamám, takard le a vőlegényem — arczképét!

~ Finom. ~

- Hadj thetszik nekhed a leánygyom?
 = Nadjon khedves, tsak az arczbúr nem fhinom thüle.
 — Hojdne volna finom. Csakhodj nem látni, mert alul van. O mi fhölül van, oz tsak edj khis — *phiszok!*

~ Szerencsétlenség. ~

- Hogy van az, Ilka, hogy te olyan csinos lány vagy és nem mégy férjhez?
 = Már öt fiatalember is volt nálunk háztüz nézni, mégse kaptam férjet.
 — Hát hol van itt a hiba?
 = Ott, hogy az anyán mellett senki sem tud — *szóhoz jutni!*

~ Álompor. ~

- Adjon nekem öt krajczárért álomport.
 = *Gyógyszerész:* Álomport csak rendelvényre adhatok.
 — Furesa. Mióta kell rovarporra rendelvény?
 = De hsen maga álomport kért?
 — Hát lehet rovarpor nélkül — *aludni?*

~ Furesa estebéd. ~

Morgenstern Dalfi (toasztot mond a házigazda névünnepén): Thisztelt khoszoró! Midón ma ütvenedikh névünnepéth öljük o mi khedves háziorunknak, nem molaszt-hatok el, hadj ürömömet ne fhejзем khi a fhülött, hodj az egyszerű khereskhe-dőbül ilejen nadj, gazdag ór letthe. Mert azthat hiszek, thodják ünök, hadj ez a najdszerő phalota, ezek a szhép szhobák, meg a mai phompás vhaeshoro is — *libathollbul van! . . .*

~ Mivel kezdje? ~

Apa: Jobb volna, ha kissé takarékoskodnál!
Fü: Szivesen megtenném papa, de ép ebben a pillanatban egy fillérem sincs, amivel — *elkezdhetném!*

Furfang.

János bá'-ról azt beszélék,
 Hogy asszonyát nem szereti,
 Rosszul bánik vele nagyon,
 Minduntalan üti, veri.

De ha szólnak neki érte,
 Így felel rá: — ravasz nagyon, —
 „Dehogy bánok rosszul vele,
 Hisz mindig — *jól helybenhagyom!*“

Gamma.

~ Thermométer. ~

- Ugy-e, édes uracskám, veszel nekem egy téli bundát?
 = De mi jut eszedbe, Berta? . . . Augusztusban vegyek, mikor majd elolvadunk a melegtől?
 — Igen, mert dideregni fogunk úgy is, mire — *rászánod magadat!*

— Kaland a borbélyműhelyben. —

I.

Borbély: Borotválkozni tetszik? vagy csak szakált nyíratni!

II.

Vendég (leveszi az álszakált és a parókát): Dehogy! Hajat nyírni!

Művelt ember.

— Medjek o Götz von Berlichingenbe.
 — Mi oz o Götz von Berlichingen?
 — Oszthot nem thodja? Tholán ozthot she nem thodja, hodj khi von oz a Goldmark?
 — Persze hodj nem thodok!
 — De o Göthe tsak ismer?
 — Aztat se nem ismerek.
 — De o Bhöls Nátthánt, meg o ki tsinálta, o Gothold Efraim Lessing tsak ismer?
 — Nü, fhoresa! Hát moszháj nekhem minden — zsidót ismerni?!
 —

Csodálatos.

— Hová mégy Mili?
 — Megyek bevásárolni mindenfélét, mert elutazunk egész nyárra.
 — Csodálatos. Hát nektek olyan sokára — hiteleznek?
 —

— Fenegyerek. —

— Najdsád, othazott mán ologóton khereszhül és tsokolthák ottan meg mogát?
Hölgy (szégyenkezve): Oh igen!
 — Nü és nem engedne ezt meg nekhem — ologót nélkül?
 —

— Monológ. —

— Akartam magamnak csináltatni egy új öltözet ruhát, de egyik szabó sem akart hitelezni. Egyik azért, mert nem ismer, másik azért, mert — ismer!
 —

— Visszautasított bók. —

Gépíró: Sajnálom uram, a főnök úr nincs itthon.
Üzleti fél: Nem baj, eljövök még egyszer, legálább alkalmam lesz nagysádat ismét láthatni.
Gépíró: Akkor kétszeresen sajnálom, hogy a főnök úr most éppen távol van!

Az ostyepka. Gömör vármegyében nevezetes kálvinista pap volt Komjáthy Ábrahám. Egy alkalommal kurátora a rimaszombati vásárra készült, s bement az öreg úrhoz megkérdezni, vajjon nem hozat-e valamit?

— Dehogyan nem! — szólt az öreg úr. Hozzon nekem egynehány ostyepkát (tót sajtot), s minthogy apró pénzem nincs, itt van rá tíz forint . . . Külömben nem bánom, ha az egészért hoz is ostyepkát.

Bement a kurátor a vásárra, s a mennyi *ócska sipkája* volt a városnak, azt hűségesen mind összevásárolta. Egy egész zsák telt meg az ócska sipkákkal.

Mikor hazaért a kurátor, a pap épen asztalnál ült vendégeivel.

— Hozzon csak be tányéron egy ostyepkát: — szólt a pap a kurátornak.

A kurátor csodálkozott a különös kivánságon, de mégis csak bevitt egy zsiros, ócska sipkát egy tányéron.

— Hát ez mi? kérde csodálkozva a pap.

— Ócska sipka, a mint parancsolni méltóztatott!

— Azután sokat hozott?

— Nagy szerencsém volt; mert tíz forintért kaptam egy zsákra valót! — dicsekedett a kurátor.

Komjáthy ezután nem bizta másra az ostyepka-vásárlást.

*

A sajt. Egy mese szerint a hízelgő róka ravaszsággal kicsalta a holló szájából a sajtot. Ezzel a mesével járta meg az 1889-ki országgyűlésen Szeberényi Andor, nagylaki lutheránus pap.

Szeberényi nagy mameluk volt, s a t. Ház egy álmos ülésén felállva, meglehetősen tót dialektusban így kezdé beszédét:

— Áz ellenzék eljárása hasonlít a mesebeli rókáéhoz. Á holló á fára szállt, szájában tártva egy dáráb *hús*. . .

Ekkor Beóthy Ákos ugyanolyan tájszólással közbekiált:

— *Sájtot!*

A Ház egyszerre fölébredt. Mindenki körülnézett, hogy tulajdonképen mi is történik. Szeberényi pedig újra kezdé:

— Szájában tártottá á holló egy dáráb *hús*. . .

— *Sájtot!* rikoltott újból Beóthy Ákos.

Zajos derűtség. Szeberényi körülnézett, nem értette a nevetés okát, s az ellenzék felé fordulva újra kezdé:

— Igenis, á holló tártottá egy dáráb. . .

— *Sájtot!* zengette kórusban az ellenzék.

Szeberényi föl volt már izgatva és nem tágitott.

— Á holló tártottá á szájában egy dáráb *hús*. . .

Most már elnök, képviselők, gyorsírók, teremőrök és a karzati közönség egyaránt harsogták:

— *Sájtot!*

— *Ázér izs hús!* kiáltott Szeberényi és mérgesen leült. Nem is vállalt többé mandátumot, s meghalt abban a tudatban, hogy a mesebeli holló mégis csak húst tartott a szájában, bármit ordítsanak is a magyarok.

*

Jó bor. Van-e ott Burkusországban ilyen jó bor, mint a mienk? — kérde a hétesztendős háboru végén haza jött huszárt poharazás közben a falubeliek.

— Van bizony: úgy éreztem a gégémbe, midőn sléziai borral kínáltak, mintha macska mászott volna lefelé, s valaki ugyanazt farkánál fogva ismét kifelé akarta volna rángatni.

*

Alighanem. A csatatűzben álló bakák közé esett az ellenség ágyúgolyója s egyet a legények közül lesodort. Társai odamentek, próbálgatták ápolni, élesztgetni, de bizony a ki egyszer meghalt, azt többé föl nem támaszthatták.

Mikor így aztán minden reménység oda lett, megszólalt egy társa búsan és ájtatosan:

— Szegény Laczi! Tudom te is megemlegeted ezt a napot míg élsz örökké!

*

Huszár bravúr. Ütközet közben az ellenség sorai közül egy nyápicz hadnagyocska nekirohan egy természetes magyar huszárnak és elbizakodva kiáltja:

— Add meg magad huszár, különben halál fia vagy!

A huszár hinni sem akart fülének, hogy valaki őt így meri szólítani és visszafelel:

— Ejnye a ki czérnarágó irgalmassága van annak a barázda billegető dicsőségednek, mindjárt megadom én neked magamat.

Ezt mondva hüvelyébe ereszté kardját és galléron kapva a hetvenkedő hadnagykát, lekapta lováról ellenségét és egy rántásra odaültette maga mellé a nyeregbe.

— Gyanú. —

— Pinczér! Mit bámul mindig rám, mint egy borjú? Takarodjon innen!
 — Bocsánat, de az ezüst evőkészletért én vagyok felelős!

— Párbaj előtt. —

Vezető segéd: Egy kellemetlen dolgot kell önnek tudtára adnom uram: ellenfele balkezes.

— Nem baj az kérem, jól be vagyok én arra gyakorolva, hiszen a — *feleségem is balog!*

— A fürdőpénztárnál. —

— Nincs jegy! kiáltja a fürdőjegy-pénztáros a szurtos, piszkos zsidóra. — Itt csak tiszta emberek fürödhetnek.

— Nű és azoknak — *minek o fhördő?*

— A betegség oka. —

— És milyenek találja a férjemet, doktor úr?

— Nagy nyugalomra van szüksége. Irtam egy pár ópiumport.

— És mikor adjam be neki?

— Neki? Dehogyan kérem. Ezeket a porokat — *nagysádnak rendeltem!*

— Fösvény. —

Iszákos (a kinek borába légy esett): Ki veled innen!
Magam iszom meg a boromat!

— Annál is inkább. —

— Mennyiérth od mogo nekhem franczia oktatás?

— Óránként két korona.

— Khét?... Fhag maga elfhagadni edj kharana is!

— Nem lehet... Tessék tekintetbe venni, hogy én született franczia vagyok.

— Nű, onnál is inkább! Hiszen okkor mogának a franczia nyelv — *shemmibe sem kherülthe!*

— Gyermekszáj. —

— Bácsika, én haragszom magára, mert nem hozott cukrot!

— Nem jó az, Palikám, kipotyog tőle a fogad.

— Nem baj az, bácsika, hiszen fogat kaphatok én is ott, a hol a — *mamámét csináltattuk!*

— Jószivűség. —

— Hodjon, the hosszónapkhor eszhelsz?

— Tsak jószhívűségbül.

— Hodj-hodj?

— Ódj, hadj oz onyósom khivánta mogának onnyi ezres, o hány zsidó ma eszhik. Nű, hadd ledjen neki — *edjdel tübb!*

— Fokozatok. —

Miczi (sójajtva): Édes Istenkém, ha én egyszer férjhez megyek, akkor választottam katonatiszt... vagy egyetemi hallgató... vagy hivatalnok... vagy — *más valaki legyen!*

— Késői megbánás. —

Dávid (sírva): Oh, mamám, most már nagyon bánom, hogy elloptam az almákat!

— Látod, látod, mostan fáj a lelkiismereted.

— Az nem, mamám, hanem a — *hasam!*

— Ritkaság. —

I. jogonc: Te Gabi, ma reggel különös dolog történt velem.

II. jogonc: Mi a csoda?

I. jogonc: Fölbredve — *ágyamban találtam magamat!*

— Védelem. —

Szárzadjka (a kis Kohnhoz, kit épen fűröszt): Ne óbégasson, Bendeguz!

Az öreg Kohn: Hadjon tsak ütöt! Azt hisz, hodj olejan kellemes dolog — *fhörösztve lenni!?*

— Könyvkereskedésben. —

— Mondja kérem, kaphatnék egy olyan színdarabot, a melyben csak két férfi, meg egy nekem való női szerep van?

— Oh, igen, nagysád, épen van egy alkalmas újdonságunk. Két férfi szerepel benne, meg egy — *vén kisasszony!*

A szakadó eső épen olyan, mint a szakadatlan.

*

Az emberek inkább akarnak rossznak, mint nevetségesnek látszani.

*

A költő jutalma koldusbot a dicsőség fájáról metszve.

*

Mi a zálogcédula? Veszett fejszének a nyele.

*

Első szerelmünkről azt hisszük, hogy az *utolsó*; s az *utolsó*ról úgy érezzük, hogy az az *első*.

*

Sok emlék, fájdalma mellett is kedves.

*

Az idő és a nő szeszélyesek, nem lehet kedvét találni.

*

Szerelmesnek lenni könnyű, de hűnek maradni nagyon nehéz.

*

Az emberi szív sok mindenre képes, néha még irgalmas is.

*

Sok eszme, esztelen gazdára vall.

—||—

Tréfás rejtvény.

t l ü S l.

Megfejtési határidő: május 24.

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése

Félénk katona.

A megfejtők közül nyertes lett: **Némethy Elemér**, Magyar-Ittebe, kinek az 1905-re szóló *Sztrájk-Naptárt* megküldöttük.

A tréfás rejtvények megfejtői között minden héten 1 példány 1905-re szóló *Sztrájk-Naptárt* sorsolunk ki.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: ERDÉLYI ZOLTÁN.

Kéziratok, rajzok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

H. T. Budapest. A versek a levesben-haj híján besoroztattak, a próza azonban nagyon csintalan és mégis lapos.

V. A. Kápolna. Az a kár, hogy verse égis — nyúlik s eltart egész hétig — míg elolvassa a népünk! — Ez se rossz bár, jobbat kérünk, vigabbat, szebbet. És ami fő: rövidebbet!

Sz. K. Budapest. Önnek is szól a főntebbi. Semmi csattanója a versnek és ehhez is nehezen jut el!

Fidibusz. Minden megy és jön, csak Gy. P. barátunkat nem bántjuk, mert a mi lapunk sohasem személyeskedik.

K. L. Kassa. Éppen csak egy kis verset tudtunk megmenteni, a többi vicctelenségben szenved.

Zs. Ö. Beregszász. A szász ne berregjen!

Rózsaszinruhás lelkiismeret, regény, írta Guy de Chantepleure. Egyike azoknak a kedves, elragadóan bájos történeteknek, amelyekben a francia szellem kaczerkodik a romantikával és kimutatja varázsoló erejét. Szépen fordította magyarra Isák Márta és megjelent az *Egyetemes Regénytár* sorozatában Singer és Wolfner kiadásában. Ára piros vászonkötésben egy korona.

Delila nyoszolyája, elbeszélések, írta Pe'ár Gyula. Megjelent Singer és Wolfner kiadásában, az *Egyetemes Regénytár* piros kötetei sorában. A csinos kötet egy koronáért kapható a "Patria" részv.-társ. könyvkereskedésében, Budapest, IX., Üllői-út 25.

A milliókra menő fizetésképtelenségek arra kényszerítették a posttőgyárosokat, hogy a felhalmozott árúkat, mintsem azokat bizonytalan fizetőknek hitelezzék, inkább tetemes árengedménnyel készpénzfizetés ellenében a közönség rendelkezésére bocsássák. Ezen akció keresztülvitelére az Országos Postókiviteli áruház, Budapest, VII/75., Rottenbiller-utca 4/B. vállalkozott. Vidékre szétküld utánvétellel egy férföltönyre 3 méter finom fekete, sötétkék, sötét-szürke vagy sötétbarna posztót vagy kamgarnt csak 5 frtért. Mintákat nagy forgalom miatt nem küld.

Fiatal, esinos hölgyek vigyázzanak és használják a közkedvelt Balassa-féle ugorkatejet, ez által ápolják és növelik szépségüket. Ártalmatlanságáért kezesség.

Izzadástól feldörzsölt vagy kipállott testrészekre bárhol, viske-tességgel párosult sömörbajoknál, bőrkütegeknél rögtön hat az *Erényi-féle Ichtiol-Salycil*. Néhány bedörzsölés elég. Ára 3 korona utasítással. Kapható és szétküldi a Diana-gyógyszertár. Budapest, Károly-körut 5. (Dob-utca sarok 97.)

A képeket horganyba edzi: FREUND

?? .. Miért rendel a legtöbb budapesti orvos .. ?? „Erényi Ichthyol-Salicylt“ ??

Mert az „Erényi Ichthyol-Salicyl“-ról be lett bizonyítva, hogy a **viszketegség** által okozott **bőrbajokat** teljesen megszünteti és a **sömörös** bántalmakat radikálisan kezeli. Mert a „Erényi Ichthyol-Salicylt“ **1000 esetben** kipróbálták kórházakban, klinikákon és privát egyéneken is azt találták, hogy **felünő** gyógyhatása van még a legrégebb időtől származó mindennemű **sömörrel** párosult **viszkető** fájdalmakra, továbbá **ótvár, bőrrepedezés, bőr-időtlés, kipállott testrészekre. Excema** ellen állandóan rendelik biztos eredménnyel. Mert az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ használható a test összes részein, arczon, fejen úgy felnőttek, mint gyermekek által. Mióta meggyőződtek arról, hogy az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen ártalmatlan, azóta bátran, orvosi rendellet nélkül is használják, mert a használata egyszerű és mindenki maga is elvégezheti lefekvés előtt.

Szagtalan!

Szagtalan!

Szagtalan!

Bemutatunk néhány eredeti levelet azoktól, kik kipróbálták az összes létező szerekkel bőrbajok ellen — eredménytelenül.

Tek. Erényi Béla gyógyszerész urnak, Budapest.

Orvosom rendelésére Erényi Ichthyol-Salicylt hozattam Öntől. Bár nem vagyok barátja az újságokban hirdetett gyógyszereknek, de ez egyszer kénytelen voltam ezt megtenni, mert végigmentem az összes patika- és házi szerekben eredmény nélkül. Legnagyobb kínokat szenvedtem a viszketés által okozott bajomnál, míg végre az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen felszabadított a fájdalomtól. A mennyiben pedig 6 hónap óta nem ujult meg ez a veszedelmes bőrbaj, most már én ajánlom minden ismerősömnek. Önre pedig mindenkor a legnagyobb hálával gondolok vissza, no meg orvosomra is, a ki figyelmemet felhívta az „Erényi Ichthyol-Salicylt“-ra. Szeged, 1904. október 2.

Teljes tisztelettel Sz. P. ügyvéd, földbirtokos.

Tisztelt gyógyszerész ur!

A küldött „Erényi Ichthyol-Salicylt“ már első használatra igazolta házi orvosomnak azon állítását, hogy készítménye igen erős szárító, desinficiáló és fájdalomcsillapító hatású szer. Ideges kezdtem lenni, nem tudtam aludni a **viszketegségtől**; az utczára nem mehettem, annyira el volt torzítva kezem, arczom,

A valódi „Erényi Ichthyol-Salicylt“ postán megrendelhető nagy tégelyként **3 koronával** utánvétel mellett: Erényi Béla **Diana gyógyszerertárában** Budapest, Károly-körút 5/a. (Diszkrét szállítás naponta kétszer.)

fejmem a **kiütésektől**, melyek egészen **kisebesedtek**. Ma már én vagyok a legboldogabb ember, mert **ment vagyok** minden bajtól, mely egész életemet elkéséretette. Ha tölem függne, minden embernek csak „Erényi Ichthyol-Salicylt“ ajánlanék. — Arad, 1902. május 10.

Kész szolgája H. F., hivatalnok.

Tisztelt uram!

Még a múlt hóban rendeltem meg egy „Erényi Ichthyol-Salicylt“, mert minden oldalról ajánlották feleségem excemája ellen. Azonkívül olyan helyen voltak viszkető fájdalmak, a hová kezével nem nyulhatott és a mit ide nem írhatok. Azon a helyen a testrésze izzadt és feldörzsölt volt. El sem képzelheti, t. gyógyszerész ur, hogy milyen megkönnyebbülés volt házamban feleségem teljes felgyógyulása, kinek eddig több száz forint ára gyógyszereket és vértisztítókat rendeltek. Bécsi orvosoknál is jártunk vele, de minden haszontalannak bizonyult. Most kérek még egy ugyanilyen „Erényi Ichthyol-Salicylt“ egy rokonom részére, ki szintén bőrbetegségben szenved. — Debreczen, 1904. szeptember 28.

Hazaftal tisztelettel vagyok K. K., irodatiszt.

ISTEN ÁLDÁSA LUKÁCS VILMOS BANKHÁZÁBAN!

Keresse szerencsését!
de ne álmokönyvben és ne szerencsenaptárban,
sem pedig kockajátékon vagy talánymegfejtéseken,

HANEM CSAK

LUKÁCS VILMOS

BANKHÁZÁBAN, MERT CSAK

Lukácsnál

nyerték a most lefolyt XV. m. kir. legnagyobb szabad. osztálysorsjáték

főnyereményeit!

LUKÁCS VILMOS BANK-HÁZA BUDAPEST V. KERÜLET, FÜRDŐ-U. 10.

400,000 koronát a 46965. számú sorsjegyre,

200,000 koronát a 45544. számú sorsjegyre,

50,000 koronát a 60639. számú sorsjegyre.

25,000 koronát a 37115. számú sorsjegyre,

ezekon kívül még 1602 nyereményt

10,000 koronáig.

SZERENCSESORSJEGYEK az összeg előzetes beküldése vagy utánvétel mellett küldetnek szét.

Az I. oszt. eredeti sorsjegyek árai:

$\frac{1}{8} = 1.50$ kor. $\frac{1}{4} = 3$ kor. $\frac{1}{2} = 6$ kor. $\frac{1}{1} = 12$ kor.

A befizetések portómentes elküldésére minden rendeléshez postai befizetési lapot mellékelünk.

Az egyedüli létező **valódi angol****SZÉPÍTŐSZER**

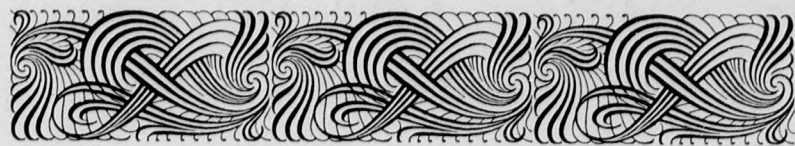
mely már 2-3-szori bekenés után biztosan hat és a bőrnek nem árt, a **Balassa-óle valódi** angol

UGORKATEJ

Eltávo minden **arczisztatlanságot, kiütést, pattanást, szeplőt, májfoltot, bőratkát** (mitessert) stb. és az arcnak friss üdöséget, flatalságot kölcsönöz. 1 üveg 2 K. Ehhez **ugorkaszappan 1 kor., poudre 1.20 kor.**

Főszéki-
dési hely:**Balassa Kornél**gyógyszertára Budapest,
Erzsébetfalva 15.

Kapható minden gyógyszertárban. — Főraktár Budapesten: **Török József** gyógyszertárában, Király-u. 12. és **Andrássy-ut 26.** Dr. **egger Leó** »Nádor«-gyógyszertára, Váci-körut 17., **Zoltán Béla** gyógyszertárában, V., Szabadság-tér, továbbá a következő drogériákban: **Detsinyi Frigyes**, V. ker., Marokkói-utca 2., **Fodor Márton**, VII., Király-u. 42., **Lux Mihály**, IV., Múzeum-körut 7., **Neruda Nándor**, IV., Kossuth Lajos-u. 7., **Molnár és Móser**, IV., Korona-herceg-u. 11.

VESZTETT BOLDOGSÁG.

Verses regény. — Második kiadás. Irta: Erdélyi Zoltán.

A Magyar Tudományos Akadémia által a Nádasdy-féle 100 arany pályadíjjal kitüntetett mű.
ÁRA 6 KORONA

— Megrendelhető a —
"PÁTRIA" IROD. VÁLL.
ÉS NYOMDAI R-T-NÁL
Budapest, IX., Üllői ut 25.

Kiadóhivatalunkban megrendelhető:

Erdélyi Zoltán

Margitsziget,

kisebb költői elbeszélések, ára 2 korona.

Elbeszélések,

ára ..... 3 korona.

A kettő együtt 4 koronáért rendelhető meg s keresztkötés alatt bérmentve küldjük.

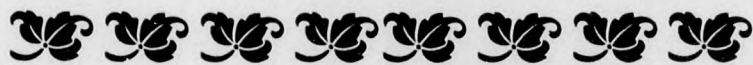

**Hirdetések felvételnek
a kiadóhivatalban.**

Vasvári Simon

BUDAPEST, VII., Erzsébet-körut 58.

férfiszabó-termében a legfinomabb bel- és külföldi posztóból készít méret szerint uri ruhákat jutányos árban.

„Manumollin“

a kezet pár napi használat után hófehérré és bársonysimává varázsolja. — Szétküldi: **Czettler Gyula** gyógyszerész, Budapest-Budafoke. Kapható: **Török József** gyógyszertárában, Király-utca 12. szám.

SCHMIDT M.

szijgyártó, nyerges és bőröndös

Bpest, VIII., Kerepesi-ut 25.

Kocsizó- és lovaglószerszámok.

359 Mindennemű utazóbőröndök.

Megrendelések és javítások pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

DADOGÁST

és minden beszédhibát mérsékelt díjazás és kezeség mellett sikeresen gyógyít **SOLT LAJOS, V.,** Bathory-utca 20. sz.

Ismertető ingyen és bérmentve.

BUDAPESTEN
fióküzlet nincs.

HARISNYAKIRÁLY
BUDAPESTI ÜZLETE:
CSAK ISTERÉZKÖRÜT 2.
FÖLTÉTLEN SZABOTTÁRAK
ELISMERT LEGJOBB HARISNYÁK.

TULAJDONOS
SZABADOS SIMON

Iszákosság nincs többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodáhatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A COZA oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejti mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfit a szegény és becstelenség-től megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják egy próbaadagot és egy köszönő irásokkal telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

Képviselőink, kik szerünket raktáron tartják és kik bárkinek díjmentesen egy könyvet adnak, a következők: Bayer Antal, Andrásy-ut 84.; Braun Lajos, VII., Almásy-tér 7.; Léderer Ignác, V., Marrokkói-u. és Török József, VI., Király-utca 12. gyógyszerész urak és Egger Nándor gyógyszerész urak, Váci-körút.

Minden kérdést próbát és könyvet illetőleg Budapesten kívül lakók egyenesen Londonba intézzék.

INGYEN PRÓBA 255. szám.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
(Levelek 25 fill., levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek.)

COZA INSTITUTE
(Dept. 255.),
62, Chancery Lane
V/A London, Anglia. V/A

Terézköruti kávé- és paprika-lerakat

Nemesített rózsá-különlegesség, paprika	frt 3.—
Háztartási kávé	frt 1.20
Kuba-kávé, legfinomabb	frt 1.90
Mocca-kávé	frt 1.60

Különösen ajánlom naponta frissen pörkölt kávémat.

Vegyes pörkölt kávé	frt 1.40
Kuba pörkölt kávé	frt 1.80
Kuba és mocca vegyes	frt 2.—

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

STRÉM JÓZSEF, főüzlet és iroda
Budapest, VI., Teréz-körút 3.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban. Budapest, Üllői-ut 25. szám.

A család legjobb szórakoztatója
egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven. Játssza az összes hangszereket. Tréfás előadásokat tart. Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s boldog órák emlékéit. Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb.

Sternberg Ármin és testv.

cs. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-ut 36. szám.

Képes hangszer-árjegyzék (minden czikkről külön) ingyen kapható, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Sneidig

egyenruhák

BLUM SÁNDOR

elsőrangú egyenruházati
intézetében Budapesten,

Váci-utca 15. szám

MINDEN KÖNYV megrendelhető a "PÁTRIA" RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

gazdasági szakkönyvkereskedésében, Budapest, IX. ker., Üllői-ut 25.